



תת"ע 480/10/14 - מדינת ישראל נגד חיימוב אריה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

14 דצמבר 2014

תת"ע 480-10-14 מדינת ישראל נ' חיימוב אריה
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אקסול

המאשימה

נגד

חיימוב אריה

הנאשם

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, בתאריך 06/08/2014, בשעה 18:02, נהג באופנוע מתוצרת סאן יאנג , מ.ר. 51-265-78, ברחוב השומר 2 בני ברק, נעצר לבדיקה ע"י שוטרים לאחר שהוביל מטען על רצפת האופנוע, שלא היה מחוזק היטב, באופן שימנע את נפילתו. בניגוד לתקנה 85(א) (4) לתקנות התעבורה .

לא זאת אף זאת, הנאשם לא ציית להוראת שוטר במקום, בכך שסירב למסור לידי השוטר את רישיון הנהיגה ורישיון הרכב, למרות שנדרש לכך. בניגוד לתקנה 23 (א) (1) לתקנות התעבורה.

ב-7.10.14 הודה הנאשם בעבירות המיוחסות לו במסגרת הסדר טיעון ונגזר דינו באותו היום.

ב-28.10.14 ביקש הנאשם לחזור בו מההודיה, שכן לפי בקשתו בכתב, בתום הדיון הצטער על הודאתו, לתחושתו, עשה "טעות אנושית", וביקש לכפור בעבירות.

בית המשפט אפשר לנאשם לקבל את יומו בבית המשפט.

הנאשם כפר בהאשמות המיוחסות לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העידה, השוטרת, רס"ר ארבל שרעבי. עדותה נשענה, רובה ככולה, על דו"ח ההזמנה לדין ודו"ח המעצר, אשר רשמה ביום המקרה התקבל וסומן כ - ת/3.



על פי עדותה, בעת ביצוע מחסום שגרתי, בכתובת הנ"ל הבחינה באופנוע אשר נסע ברחוב ז'בוטינסקי ממזרח למערב ופנה שמאלה לרח' השומר. על רצפת הקטנוע, לבין רגליו הייתה מונחת חבילה לא קשורה, אשר על כן היא הורתה לו לעצור בצד הדרך לבדיקה. לאחר שעצר במקום, היא ביקשה מהרוכב כי ימסור לה את מסמכי הרכב, בתחילה סירב הנאשם להציג את הרישיונות לשוטרת ושאל "למה?" "עשיתי משהו"? לאחר שהוסבר לו כי הוא חייב להזדהות, מכוח היותו נוהג ברכב במקום ציבורי, ולפי הובלת המטען על האופנוע, הוא הוציא את רישיון הנהיגה, אחז בו בידו, נופף לעבר השוטרת תוך כדי שאמר "תעתיקי", לאחר שהוסבר לו, כי הוא חייב למסור את הרישיון לידיה ממש, השיב "לא מביא לך, רק ככה". השוטרת חזרה על הוראתה שוב ושוב, אולם הנהג עמד בסירובו באומרו "למה אבל אני מציג". בעקבות כך ביקשה השוטרת סיוע במכשיר הקשר, למקום הגיע קצין היחידה פקד טקויה, שהסביר אף הוא לנאשם כי חלה עליו חובה להזדהות ולמסור את הרישיון לשוטרת. משלא נענה, עוכב, בהמשך נעצר הנאשם ואף נאזק בידיו. באשר לחבילה שהוביל הנאשם, מדובר היה במספר רב של חוברות עטופות בניילון, עד לכמעט גובה מושב הרוכב. החוברות בחבילה לא היו קשורות או מחוברות לאופנוע כלל.

עד תביעה, השוטר, רס"ל עידו חיו. העיד עדות דומה. עדותו נשענה, רובה ככולה, על דו"ח הפעולה אשר רשם ביום המקרה התקבל וסומן כ - ת/1.

על פי עדותו, בעת ביצוע מחסום שיגרתי לנהגים בדרך, יחד עם השוטרת ארבל שרעבי, הוא הבחין כי האחרונה, עצרה לצד הדרך אופנוע לבדיקה. היא ביקשה מהרוכב להזדהות בפניה, אולם הרוכב סירב להזדהות, תוך שהוא שואל אותה "למה את עוצרת אותי" השוטרת השיבה לרוכב כי תאמר לו את סיבת העצירה לאחר שיציג הפניה את המסמכים, בהמשך הוציא הנאשם את רישיון הנהיגה הראה לה אותו, אולם בתנאי שהרישיון יוחזק ויישאר בידיו בלבד. הנאשם סירב למסור את רישיון הנהיגה. השוטרת הזהירה אותו שבמידה ולא יזדהה וימסור לה את הרישיון, הוא יעוכב. השוטרת המשיכה והסבירה לנאשם כי במידה וימשיך ויתמיד בסירובו להזדהות ולמסור פרטיו לאחר עיכובו, הוא יעצר, בגין סירוב להזדהות. סוף דבר הנאשם נעצר בנוכחות קצין היחידה, פקד חיים טוקיה שהגיע למקום.

עד התביעה, השוטר, פקד חיים טוקיה. העיד כאשר עדותו נשענה על דו"ח הפעולה אשר רשם ביום המקרה - ת/2.

על פי עדותו, במהלך נסיעה בניידת משטרה בצבע כחול לבן, הגיע למקום האירוע בעקבות קריאה לעזרה דחופה, שנשמעה מניידת תנועה, על נהג שמתפרע. הוא ירד מהניידת לבוש מדי משטרה הזדהה כשוטר בפני הנאשם וביקש רישיונות, הנאשם כאמור סירב בכל תוקף.

הודע לנאשם כי הוא מעוכב בשל סירוב למסור מסמכים, ולאחר שהנאשם סירב לעיכוב וסירב להתלוות לניידת, הודיע לו כי הוא עצור כבל את ידיו לאחור באזיקים, והכניסו לניידת.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בעצמו:

על פי עדותו, עת נסע ברח' השומר בבני ברק, נעצר ע"י השוטרת ארבל שרעבי, אשר ביקשה ממנו השוטרת שיציג בפניה רישיונות, לשאלתו לסיבת עצירתו, השיבה השוטרת "קודם כל רישיונות אחר כך דיבורים", כך מס' פעמים נוספות,



הנאשם חזר על שאלתו, והשוטרת לא הסבירה. לבסוף הוא הוציא את הרישיון כדי להראות לה אותו, אך סירב בתוקף למסור את המסמך לידיה ממש.

לאחר שהוזהר כי יעצר אם לא יציג את הרישיונות, לאחר שהנאשם עמד בסירובו הוא נעצר, נכבל באזיקים והוכנס לניידת. לפי טעמו, ובלשונו :

"הוצאתי רישיון נהיגה אבל לא מסרתי לה. כי מבחינת החוק אני לא מחויב למסור. הרישיון זה הרכוש שלי, ולא יכולים לקחת לי את הרכוש שלי. לא הייתה בעיה אם הייתה אומרת לי להיכנס לבוא ולבדוק מה שהיא רוצה לבדוק, אבל לא לקחת את הרישיון לבדו לעשות השד יודע מה."

בקליפת אגוז, ניתן לסכם טענות הנאשם כך:

א. הוא, מלכתחילה, לא ביצע כל עבירת תנועה.

ב. הוא לא סירב להזדהות- שהרי אפשר לעתיק הפרטים מהרישיון שבכף ידו.

ג. עיכובו ומעצרו לא היו חוקיים.

א. האם המטען, (חבילת החוברות אשר היו מונחות על הרצפה), בין רגלי הרוכב, הובל כדין?

לשון החוק:

תקנה 85 (א) (4) לתקנות התעבורה .

" לא יוביל אדם מטען ברכב או עליו....כאשר- המטען, מכסהו ומכסה הרכב, מחוזקים היטב באופן שלא יישמטו...עקב נסיעה, "

תקנה 121 לתקנות התעבורה.

"לא יוביל רוכב על האופנוע חבילה, צרור או חפץ המונעים ממנו, או עלולים למנוע ממנו, שליטה מלאה על רכבו,..."

אין מחלוקת על כך כי בעת עצירת הקטנוע, הייתה מונחת בין רגלי הרוכב חבילה שהכילה חוברות, בגודל דפים A-4 ללא



כל קשירה, באשר היא, שהייתה יכולה למנוע נפילתה.

הנאשם בחקירתו הנגדית הודה בפה מלא שהוביל מטען, כאשר המטען לא קשור כלל, ובנוסף הובילו כאמור בין רגליו, ולא כפי שמתבקש בתוך הארגז המצוי מאחוריו והמיועד לכך:

ש. " באופנוע שלך היו גם חוברות עם מטען, למה לא אבטחת אותם, לא קשרת כמו שצריך".

ת. " זה חבילת חוברות 4-A שלא מגיעה לגבול של רוחב הקטנוע, שמפריעה לנסיעה מפאת המשקל שלה שהוא בערך 20 ק"ג לפחות, אני לא שמתי מבחינה בטיחותית בארגז של הקטנוע מאחורי מניסיון, לא היה צורך לקשור ולכן לא קשרתי, אני לא יודע אם צריך לקשור, בגלל המשקל שלו "

(פרו' עמ' 6 שורות 15-11)

לפיכך אני קובע כי אופן הובלת המטען, כאשר החבילה לא הייתה מעוגנת לאופנוע הינה עבירה של הובלת מטען שלא כחוק.

ב. האם נהג חייב למסור פיזית לידי השוטר את הרישיונות לאחר שנדרש לכך?

לשון החוק:

תקנה 9 (ב) לתקנות התעבורה,

"הנוהג ברכב או אדם שיש לו שליטה על הרכב ונמצא בקרבתו, יציג כל רישיון או תעודה אחרת... לכל אדם שהורשה לכך על ידי הרשות, או לכל שוטר, לפי דרישתם.."

תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה:

"עובר דרך חייב לציית- להוראות שנותן שוטר במדים,..."

אין מחלוקת כי השוטרים, ארבל שרעבי, עידן חיו, וחיים טקויה, היו לבושים מדים של משטרת ישראל, שהו בסמוך לניידות משטרה, המסומנות בצבע כחול ולבן, ולא נדרשו להציג לבקשת הנאשם, בנוסף למתואר, תעודת מנוי משטרתית.

אין מחלוקת כי הנאשם, לא הציג את הרישיונות מיד כשנדרש לכך, הוא ניהל דין ודברים ממושך עם השוטרים, עד שלבסוף נאות להוציא את רישיון הנהיגה שלו, אולם החליט לא למוסרו באופן פיזי לידי השוטרים, אלא רק לאפשר להביט ברישיון מתוך כף ידו...



ובלשוננו:

" לאחר מכן אחרי כמה פעמים שאמרתי לה שתסביר לי את סיבת העצירה לא הייתה מוכנה, בסופו של דבר השתכנעתי והוצאתי רישיון נהיגה כדי להראות לה אותו. ביקשה שאמסור לה אותו , בזמן הזה אני שואל מה הסיבה למה עצרה אותי?..."

(פרו' עמ' 5 שורות 11-13).

ת. הוצאתי רישיון נהיגה אבל לא מסרתי לה, כי מבחינת החוק אני לא חייב למסור רישיון זה הרכוש שלי, ולא יכולים לקחת לי את הרכוש שלי."

(פרו' עמ' 6 שורות 1-2).

הנה כי כן, במקרה כאן, ההוראה שניתנה על ידי ההוראה שניתנה לנאשם על ידי השוטרת

ארבל שהייתה לבושה במדי משטרה, ניצבת בסמוך לניידת משטרה, הייתה ללא כל ספק, הוראה חוקית של שוטר במדים, למי שנוהג ברכב, בין אם ביצע עבירה ובין אם לאו. קל וחומר למי שביצע עבירת תעבורה.

הנאשם בעדותו מודה כי הוא "הציג" את הרישיונות בפני השוטרת כשנדרש לכך, רק לאחר ניהול משא ומתן בדרך של ייכוח ארוך ומתמשך עם השוטרת, אשר בסיומו הוציא את הרישיון:

"היא בקשה ממני רישיון נהיגה, שאלתי אותה לסיבת העצירה...אני רוצה להדגיש ששאלתי אותה מס' פעמים מה סיבת העצירה, היא לא אמרה לי"
" לאחר מכן אחרי כמה פעמים שאמרתי לה שתסביר לי את סיבת העצירה ... בסופו של דבר השתכנעתי והוצאתי רישיון נהיגה ..."

(פרו' עמ' 5 שורות 7-12)

זאת לדעת בשלב זה ובכל העת ההיא, הנאשם סירב בסירוב מוחלט למסור את הרישיון פיזית לידי השוטרת, למרות שנדרש לכך, אלא אחז בו בכף ידו כשהוא מוכן לאפשר לשוטרת להציץ לתוך כף ידו ש"תראה". פרשנותו של הנאשם "להצגה", אינה מקובלת עלי.

באופן התנהגותו כמתואר, בעניין זה אני מוצא כי הנאשם חייב היה לציית להוראת השוטרת, להציג - ולמסור - את הרישיונות לפי דרישתה ללא ניהול משא ומתן. לא מתקבל על הדעת כי שוטר ייתן הוראה לעובר דרך, או יסמן באות,



לעשות פעולה, או להימנע מעשותה, ועובר הדרך יעכב את ביצועה, לפי שיקול דעתו הסובייקטיבית או לאחר ויכוח וניהול משא ומתן מתמשך עם השוטר ורק אם זה, השוטר, יצליח לשכנע את הנהג, כי יש מקום לציית לו.

זאת לדעת, תקנה 9 (ב) לתקנות התעבורה המחייבת נהג להציג רישיונות בפני השוטר מחייבת גם למסור את המסמך פיזית לידי.

טעמים רבים לחיוב מסירת המסמך לידי השוטר, ולדוגמא:

רשאי השוטר לבדוק לפי ראות עיניו את מהימנות המסמך, על ידי אחיזתו, לפרק זמן ולפי העניין, בין השאר לבדוק האם נעשה בהם שינוי, אותנטיות המסמך ותוקפו.

לא זאת אף זאת, התנהגות הנאשם בניסיונו למנוע את מסירת המסמכים המצויים בידיו עלולה לעורר החשד, כי הם נגועים במעשה פסול.

אני קובע, כי בנסיבות המקרה כאן, הייתה לשוטרת סמכות מלאה לדרוש את הרישיונות לידיה, ומשלא נענה הנאשם להוראה זו, עבר הלכה למעשה עבירה של אי ציות להוראת שוטר.

ג. מעצרו לא היה חוקי.

מתוך עדויות הצדדים, עולה כי הנאשם עמד בסירובו לאורך כל האירוע למסור פרטים, כפי שעמד בסירובו למסור את רישיון הנהיגה לידי השוטרים, וכפי שבהמשך סרב להתלוות אליהם. אין חולק כי טרם מעצרו בוצע לנהג הליך של עיכוב טרם מעצר, משלא מסר הנאשם פרטיו, סירב למסור מסמכיו, גם במהלך עיכובו, וסירובו להלוות, הרי שלכאורה הוא לא הותיר לשוטרים כל פתח אלא לעצרו לצורך בירור.

ולעניין זה ראה סעיף 23(ב) לחוק סדר הדין הפלילי(סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996.

לטעמי אין לו אלא להלין על עצמו, משסירב לאורך כל האירוע לציית להוראה שנתנה לו כדין.

בהמשך לטענותיו בכתב, בתום הסיכומים, אני מפנה לפסקי דין: רע"פ 1812/14 **טל אבשלום נ' מדינת ישראל**. ורע"פ 10314/08 **עיסא צפוות נ' מדינת ישראל**. הסותרים הטענה.

סוף דבר לאחר ששמעתי העדויות כולן, בהישעני על עדות עדי התביעה, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.



ניתנה היום, כ"ב כסלו תשע"ה, 14 דצמבר 2014, במעמד הצדדים